

در مواردی ممکن است علی رغم همه تلاش های شما، پزشکان و کارکنان اورژانس نتیجه مورد نظر حاصل نشود و بنا بر مشیت الهی بیمار فوت کند. فوت یک عزیز، رویداد غم انگیز و اتفاق غیر منتظره ای می باشد که ممکن است خانواده با طیف وسیعی از احساسات زیر روبرو شوند.

▪ شوک

▪ غم و اندوه

▪ خشم

▪ احساس گناه

▪ ترس

▪ اضطراب

▪ تحمل و حس عمیق تنهایی

ممکن است شما نسبت به واقعه، دیر واکنش نشان دهید شما تنها نیستید. کارکنان بخش اورژانس اینجا هستند تا به سؤالات شما پاسخ دهند، و یا هر چیزی را که شما نمی دانید توضیح دهند و به شما کمک کنند.

پزشک به شما خواهد گفت که آیا مرگ عزیزان شما نیاز به بررسی پزشکی قانونی دارد یا خیر.

* پیش از ترک بیمارستان

ممکن است اعضای نزدیک خانواده بخواهند فرد متوفی را دوباره ببینند. ما تنها به اعضای خانواده اش توصیه می کنیم به بیمارستان بیایند. اعضای خانواده ممکن است نخواهند اندام های بدن متوفی را ببینند و این کار خوبی است. زمانیکه می خواهید بیمارستان را ترک کنید، لطفاً کارکنان بیمارستان را در جریان قرار دهید. بیمارستان از فرد متوفی مراقبت می کند تا خانواده برای مراسم تشییع جنازه برنامه ریزی کند.

سازماندهی یک مراسم تشییع جنازه بخش مهمی از عزاداری است، بنابراین صرف وقت برای برنامه ریزی مراسم تشییع جنازه ی مورد قبول شما و مرحوم، ارزشمند است. اگر شما نیاز به کمک دارید، از دیگران کمک بگیرید.

* سوگواری

غم و اندوه امری شخصی و خصوصی است. هیچ کس نمی تواند به شما بگوید که چگونه سوگواری کنید. این کاری است که شما انجام می دهید و هیچ دو نفری به یک شیوه غمگین نمی شوند. مهم است که به خود، خانواده و دوستان زمان کافی برای سوگواری

بدهید. هیچ مدت زمان "طبیعی" و یا روش "درستی" برای غمگین بودن وجود ندارد.

احساس فقدان برطرف نمی شود اما خیلی زیاد تسکین پیدا می کند. حمایت خانواده و دوستان می تواند در این زمینه به شما کمک کند. مطمئن شوید که مراقب رژیم غذایی خود هستید و به اندازه ی کافی استراحت می کنید.